

صفحات ۱۷۲ - ۱۵۳

اسلام‌شناسی با نگاهی به آثار برنارد لوئیس

فاطمه عزیز محمدی^۱

عبدالله رحیمی^۲

چکیده

علاقه مندی به مطالعه و پژوهش پیرامون اسلام و مسلمین سال هاست که مورد توجه غربیان قرار گرفته است. حاصل کار پژوهشگران اسلام‌شناس، مقالات، پژوهش‌ها و سخنرانی‌های متعدد در این زمینه می‌باشد. نتایج برخی از این تلاش‌ها بسیار مورد توجه سیاسیون، مراکز تحقیقاتی و حتی مردم عادی دنیای غرب قرار گرفته و جهت گیری‌های سیاسی و استراتژیکی را شکل داده است. با توجه به رقابت دیرپای مسیحیت با دنیای اسلام، این گونه تأثیفات در شکل گیری شناخت غربیان از تمامیت اسلام و اعتقادات مسلمین با این اقبال رو به رو شده‌اند و چه از دل همین موشکافی‌های غربیان، مباحثی مانند اسلام‌ستیزی و اسلام‌هراسی مطرح شد و سیاسیون و حتی رسانه‌های غربی بیش از پیش دست به کار شدند که در این رقابت استراتژیک عمل کنند تا از آسیب‌های به احتمالی در امان بمانند.

برنارد لوئیس از ایده پردازان و اسلام‌شناسان معاصر می‌باشد که مطالعات زیادی پیرامون اسلام، ساختارهای فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی و دینی مسلمین در منطقه خاورمیانه انجام داده و صاحب تأثیفاتی در این زمینه می‌باشد. لوئیس از اندیشمندانی بود که مطالعات او در این زمینه بسیار مورد توجه سیاسیون و رسانه‌های غربی قرار گرفت. بی‌شك شناخت بُن مایه اندیشه‌های او و چگونگی شکل گیری آن‌ها کمک شایانی خواهد کرد.

واژگان کلیدی

اسلام‌شناسی، برنارد لوئیس، اسلام‌شناسان غربی، اسلام‌هراسی، تعصب و غرض ورزی.

۱. دکتری زبان و ادبیات انگلیسی، دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک.

Email: Meena_mina_mina@yahoo.com

۲. استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک.

Email: Rahimiabdolla@gmail.com

پذیرش نهایی: ۱۳۹۸/۳/۲۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۲/۱۹

طرح مسئله

تهاجم تاریخی مسیحیان غربی به حوزهٔ شرقی دریای مدیترانه و جغرافیای آسیای صغیر تا شام و مصر در قرن یازده میلادی/پنجم قمری که در تاریخ اسلام و مسیحیت به جنگ یا حمله صلیبی معروف است، نقطه عطفی در نگرش مسیحیان به اسلام و جامعهٔ اسلامی بود. این حادثه در حالی که برای مسلمانان خسارات زیادی داشت و به تعبیر برنارد لونئیس «عظیم ترین و ماندگارترین خسارت بر جهان اسلام بود»، برای اروپایان دستاوردهای فراوانی بر جای گذاشت که یکی از آن‌ها تأسیس رسمی «مدرسه استشراف» بود. در این مدرسه دامنهٔ آگاهی اروپایان از اسلام و مسلمانان وسعت یافت، هرچند این آگاهی بنیانی غیر علمی داشت (ناصری طاهری، ۱۳۸۸: ۱۸۰). اسلام‌شناسی در دانشگاه‌ها و مراکز علمی اکثر کشورهای غربی جزوی از تحقیقات شرق‌شناسی است (اعوانی، ۱۳۸۸، ۱۱۴).

پس از علاقه‌مندی و توجه بیش از پیش غربیان به اسلام و مسلمانان، اسلام‌شناسان غربی با علاقهٔ و زمینه‌های علمی، پژوهشی، فکری و فرهنگی مختلف ظهور و تلاش کردند که چیزی بیش از همتایان قبل خود به این حوزهٔ بیافرایند. این که این مطالعات چقدر بدون تعصب به احزاب سیاسی پیرامون خود و بدون غرض ورزی صورت گرفته از یک سو و از دیگر سوی اینکه آیا واقعاً همه این تلاش‌ها در راه اسلام‌شناسی علمی، دقیق و با دسترسی و مراجعه و مطالعه‌ی همه منابع موثق صورت گرفته است، خود یک سوال است.

آنچه مسلم است این است که برخی اسلام‌شناسان غربی با ذهنیتی عاری از دغدغه‌های سیاسی و متعصبانه و با اندیشه‌ای به دور از خود برترینی وارد این عرصه نشده‌اند. چیزی که باعث شده دستاوردهای آنان در این زمینه واقعیت‌ها و جنبه‌های ناب و فلسفه نهفته در ساختارها و فرامین اسلام را فروگذارده و نتوانند به کُنه آن‌ها وارد شوند. همان طور که با بررسی آثار و تلاش‌های برخی از این اسلام‌شناسان به روشنی می‌توان دست یافت که به دلیل عدم آشنایی آن‌ها پیرامون این موضوعات و مطالعه‌شان در دین اسلام و پرهیز و اغفال آن‌ها از نگاه عمقی و حقیقت جویانه، به عمق این ساختار نظام مند وارد

نشده و از درک صحیح آن باز مانده اند و بعضًا با اطلاعات ناصحیحی که از این منظر به دیگران و دنیای سیاست، پژوهش، رسانه و فهم مردم داده اند، بحث ها و شک هایی را در خصوص اسلام، سنت اسلامی، قرآن، مسلمین و... مطرح کرده اند. مثل این که اسلام را دین جنگ معرفی کرده اند، در راستی و درستی برخی سنت های اسلامی و سخنان پیامبر (ص) تشکیک کرده اند، مسلمانان را برای پیشرفت و اداره امور خود وابسته به دنیای غرب معرفی کرده اند و خود را برتر دانسته اند، ترس از مسلمین و دنیای اسلام را در قالب اسلام هراسی به غرب و بلکه به جهان ارائه نموده اند و مباحثی از این دست که مسلمین را در سراسر جهان با پیامدهایی رو به رو کرده است. پیامدهایی از جمله ترور، قتل، غصب سرزمین، جنگ های درونی و بیرونی، جنگ های سرد، نرم و تخریب افکار عمومی جهان، تعرض و در اختیار گرفتن امور سرزمین های اسلامی به بهانه ایجاد امنیت و...، چاول اموال و جان ها و سرمایه های مادی و معنوی مسلمین در سراسر جهان، برخوردهای سیاسی، متعصبانه و به دور از اصول اخلاقی و انسانی با مسلمانان توسط غیر مسلمانان در برخی کشورها و....

در این میان اسلام شناسان و اسلام پژوهان غربی ای هم بوده و هستند که بر اساس فطرت وجودی خود، منصفانه، به دور از تعصب و بر اساس روش های دقیق علمی دست به شناخت این دین زده اند و توانسته اند خود و دیگران را از شناخت صحیح بهره مند سازند و در این راه چراغی باشند فرا روی خود و دیگران.

همان طور که شیمل می گوید که با زندگی در بین خانواده های مسلمان به درک از ابعاد اسلام دست یافته و شیفته این دین بوده و به دنبال تکمیل اطلاعات خود در مورد این دین برآمده نه به دلایل بعضًا سیاسی و مغرضانه که پرده ای از تعصبات را جلوی دید فرد باز می کند. وی در کلاس ها، سخنرانی ها، دیدار با دانشجویان و حتی با استادان شرق شناس و اسلام شناس بارها تأکید داشت که شرق و به خصوص اسلام را فقط از لا به لای کتاب ها نجوئید، با مسلمانان باید زندگی کرد تا آنان را شناخت (اعوانی، ۱۳۸۸، ۱۲۰).

آثار شیمل بیانگر این است که شناخت عمیق و دید وسیع او ناشی از مطالعات او در باب آثار مطرح مسلمانان نیز می باشد که قطعاً وسعت اطلاعات را برای او به همراه داشته

اند. همچنین سال‌ها همراهی با فرهنگ، ادبیات و هنر اسلامی در تمام جهان و در طبقات مختلف مردم تصویر او را از اسلام راستین به تدریج شکل داده بود. شیمل برای ایجاد صلح بین ملت‌ها و فرهنگ‌ها راه گفتگو را بین «خودی» و «بیگانه» پیشنهاد می‌کند و می‌گوید: «انسان دشمن چیزی است که نمی‌شناسد». اگر معرفت باشد، رفتار ما در مقابل دیگران مشخص است. برپاداشتن صلح، یعنی از میان بردن ترس و مفهومش این است که غریبه‌ای که در میان ما و دیگران ترس و رعب ایجاد می‌کند، باز شناسیم. شاید غریبان هم از اسلام بیم دارند زیرا جنبه‌هایی از زندگی معنوی بشر را شامل می‌شود که در انسان مدرن عصر روشنگری که بزرگ‌ترین و مهم ترین مسئله اش بازار بورس، کلسترون خون، اینترنت و... است، هراس ایجاد می‌کند. او خطاب به غریبان می‌گوید: بسیاری از چیزهایی که ما را آشفته می‌سازد، در اشکال دیگر در خود ما هم نهفته است. «محور شرارت» فقط از آن بیگانگان نیست، در فضای فرهنگی ما همه مستور است (اعوانی، ۱۳۸۸، ۱۲۶). شیمل همواره تلاش داشت شناختی از اسلام را که از راه سال‌ها تعامل به دست آورده بود، به غرب بشناساند.

اسلام شناسانی نظری آنه ماری شیمل (۱۹۲۲-۲۰۰۳م)، غربی‌اند ولی به گونه‌واز منظری دیگر به فرهنگ شرق و مخصوصاً اسلام نگریسته‌اند و برای پیام باطنی اسلام جایگاه ویژه‌ای قائلند. مصادیق اسلام را در مسلمین راستین می‌جویند و اعمال اقلیتی از مسلمانان را که آگاهانه یا عامدانه، خلاف اسلام عمل می‌کنند، از کل مسلمانان جدا در نظر می‌گیرند (اعوانی، ۱۳۸۸، ۱۰۶). ارنست رنان، مستشرق فرانسوی که به زبان عبری و عربی و نیز مسائل معاصر اجتماعی و فرهنگی خاورمیانه آشنایی داشته و «مظہر تفکر جدید غرب» محسوب می‌شده است، معتقد به ممانعت اسلام در برابر پیشرفت‌های علمی بود و علت اصلی رکود علمی اعراب را «دین اسلام و ایمان مسلمانی» می‌دانست. در مقابل، سید جمال الدین اسدآبادی نگرش پوزیتیویستی رنان، و به خصوص تعارض اسلام با علم را بقول نداشت. نقد او بر رویکرد «بعض نژادی» رنان، در این مقوله می‌گنجد (اعوانی، ۱۳۸۸، ۱۰۸). نقدی که خارج از حیطه این بحث می‌باشد.

هدف این مقاله آن است که با نگاهی اجمالی به تالیفات برنارد لوئیس و تحلیل

نگرش او پیرامون اسلام و مسلمین، ریشه اسلام هراسی موجود در افکار عمومی غرب و علل تبلیغ رسانه های وابسته به دولت را بررسی نماید. در این راستا مقایسه های نیز بین سایر ایده‌پردازان غربی انجام شده است.

پیشنه تحقیق

اسلام (۱۳۹۵) با نگاهی به کتاب «زبان سیاسی اسلام» اثر برنارد لوئیس به چگونگی تحقیق و بررسی وی بر روی قواعد به کار رفته در پژوهش خود پیرامون الفاظ و اصطلاحات و در پی آن کشف مسائل تاریخی و فرهنگی اسلام می‌پردازد.

ناصری طاهری (۱۳۸۸) در پژوهش خود تحت عنوان نگاه تاریخ نگاران صلیبی به شیعیان اسماعیلی و تأثیر آن بر نگرش خاورشناسی معاصر به بررسی موردنی پیرامون تأثیرپذیری برنارد لوئیس از این تاریخ نگاران پرداخته و اظهار می‌دارد که لوئیس از این رهگذر نگرش خود به اسلام و شیعه را شکل داد و شاید بتوان گفت در این مورد، بیشترین سهم را در ادبیات خاورشناسی معاصر دارد، وی همچنین در پژوهشی دیگر به بررسی مبانی و ریشه های تاریخی اسلام هراسی غرب و به ویژه جنگ های صلیبی پرداخته است.

دهقانی (۱۳۸۳)، به ترجمه، نقد و بررسی کتاب «اشتباه در چه بود؟ تأثیر غرب و واکنش خاورمیانه» اثر برنارد لوئیس پرداخته و این کتاب و مباحث مطرح شده در آن در خصوص مسلمانان خاورمیانه و ابعاد و زوایای مختلف زندگی، ساختارهای سیاسی و فرهنگی آنان را موشكافانه مورد بررسی قرار داده است.

محمد حسین رفیعی (۱۳۹۴ و ۱۳۹۳) در مجموعه نوشتارهایی تحت عنوان پاره های اسلام شناسی به معرفی برخی مقالات لاتین در حوزه مطالعات اسلامی که تاکنون ترجمه و منشر نشده اند، اسلام شناسی در غرب (بررسی آثار رابرт هویلند، پاتریشیا کرونہ) و آخرالزمان پژوهی در مطالعات اسلام شناسی غربی می‌پردازد.

رفیعی (۱۳۹۳) به بررسی و شناخت افکار پاتریشیا کرونہ - به عنوان یکی از مهم ترین اسلام شناسان حال حاضر غرب که نظراتش تحولات مهمی در جهت دهی به مطالعات حوزه های متعددی از اسلام شناسی مؤثر بوده - از خلال دو اثر از او پرداخته؛ اعوانی (۱۳۸۸) در پژوهش خود با عنوان شیمل و اسلام به تبیین علمی رویکرد شیمل به اسلام،

ویژگی‌های اسلام‌شناسی وی و اهمیت جایگاه علمی و معنوی او به عنوان اسلام‌شناس در سطح جهان می‌پردازد؛ و تقی زاده انصاری (۱۳۹۱) در مطالعه خود که نتیجه آن به صورت ترجمه و اقتباس منتشر شد به زندگی، آثار، مطالعات و فعالیت‌های یوهان یاکوب رایسکه به عنوان یک عربی‌دان و اسلام‌شناس پرداخته است.

زندگی برنارد لوئیس

برنارد لوئیس (Bernard Lewis) در ۱۹ می ۱۹۱۶ میلادی از پدر و مادری یهودی و در خانواده‌ای از طبقه متوسط در شرق لندن به دنیا آمد. پدر و مادر برنارد از اروپای شرقی به بریتانیا مهاجرت کرده بودند. او در ابتداء خواست شاعر شود. اما در دانشکده مطالعات شرقی و آفریقایی دانشگاه لندن مدرک کارشناسی و سپس دکترای تاریخ گرفت. پس از آن در پاریس زبان‌های سامی را یاد گرفت. در آنجا از شاگردان لویی ماسینیون (کارشناس تصوف اسلامی) بود. لوئیس همچنین در دانشگاه لندن حقوق خواند و مدتی نیز به کار حقوقی مشغول شد. گرچه این حرفه را خیلی زود رها کرد زیرا می‌خواست جهان را با نگاه دیگری ببیند. در سال ۱۹۳۸ میلادی او به سمت دانشیار تاریخ اسلام در مدرسه مطالعات شرقی و آفریقایی دانشگاه لندن منصوب شد.

از ۱۹۴۹ تا ۱۹۷۴ میلادی لوئیس در مدرسه مطالعات شرقی و آفریقایی دانشگاه لندن، تاریخ خاورمیانه و خاور نزدیک درس می‌داد. در سال ۱۹۷۴ میلادی مدرسه مطالعات شرقی را رها کرد و به دانشگاه پرینستون پیوست. در پرینستون لوئیس با برخی چهره‌های کلیدی نومحافظه کار آشنا شد و بر آن‌ها اثر گذاشت. بسیاری از این چهره‌ها، نزدیک به سه دهه بعد، از پایه گذاران اصلی سیاست خارجی تهاجمی آمریکا شدند. از میان این چهره‌ها می‌توان به ریچارد پرل، مشاور وزیر دفاع آمریکا در دوره رونالد ریگان و از چهره‌های نومحافظه کار طراح جنگ عراق، پال ولفوویتز، معاون سیاست گذاری وزارت دفاع آمریکا در دوره جرج دابلیو بوش و از چهره‌های نومحافظه کار طراح جنگ عراق، الیت ایرامز، دستیار رئیس جمهور در دوره رونالد ریگان و دستیار ویژه رئیس جمهور در دوره جرج اچ دابلیو بوش اشاره کرد. این تأثیرگذاری به ویژه هنگامی رخ داد که برنارد لوئیس، مشاور سنتاور نومحافظه کار هنری ام. جکسون بود.

لوئیس در سال ۱۹۸۶ میلادی از دانشگاه پرینستون بازنشسته شد و تا سال ۱۹۹۰ میلادی در دانشگاه کرنل به تدریس و پژوهش پرداخت (دانشنامه آزاد ویکی پدیا).

مطالعات برنارد لوئیس و علاقه مندی او به اسلام شناسی

از آثار لوئیس چنین به دست می آید که وی تحقیقات خود را در دایره وسیعی از مباحث تاریخ اسلام تا تاریخ معاصر خاورمیانه و نیز درباره خلافت عثمانی تا ترکیه جدید، توسعه داده و درباره بسیاری از مسائل عمدۀ تمدن اسلامی اظهار نظر نموده است. علاوه بر این، او یک یهودی است و علاقه مند به بقای اسرائیل. در این صورت تعهدی برای دفاع از این اعتقاد خود داشته و نیز کارهای علمی خود را با همه تلاشی که برای علمی کردن آنها می کرده، به نوعی در خدمت این تعهد قرار داد است. البته لوئیس متعلق به نسلی از مستشرقان است که هیچ گاه به صراحة با مسائل شرق و دنیای اسلام برخورد نمی کنند، بلکه می کوشند تا در قالب پژوهش های علمی و رعایت بی طرفی از نوع ویژه‌ی غربی و با مراعات این که نوشه هایشان، خوانندگان و به ویژه خواننده شرقی را آزار ندهد، مسائل مورد علاقه خود را نشر دهند (بن صلاح مطبقانی، ۱۳۷۷: ۹۷-۹۸).

او با آشنایی با سه زبان عربی، فارسی و ترکی توانسته از منابع مختلف از قرآن و تفسیر گرفته تا کتب حدیثی و فقهی و مقالات مربوطه بهره برده و با مذاقه در آن‌ها به شناختی از اسلام برسد (اسلامی، ۱۳۹۵: ۹). وی آثار پر شماری در زمینه مطالعات تاریخ اسلام، فرق و کشورهای اسلامی در قالب مقاله، رساله و کتاب از خود بر جای گذاشته که به بیش از بیست زبان دنیا ترجمه شده و تعدادی از آن‌ها نیز به زبان فارسی ترجمه شده است (اسلامی، ۱۳۹۵: ۶). او تألفات متعددی در این زمینه دارد از جمله: اسلام و غرب؛ کشف اروپا به وسیله مسلمانان؛ یهودی‌های اسلام؛ زبان سیاسی اسلام؛ اسلام در تاریخ؛ ایده‌ها، مردم و رویدادها در خاورمیانه؛ دنیای اسلام؛ اعتقاد، مردم، فرهنگ؛ اسلام و دنیای عرب؛ اعتقاد، مردم، فرهنگ؛ اسلام؛ مسلمانان در اروپا (تغییرات اجتماعی در اروپای غربی)؛ نژاد و رنگ در اسلام؛ بحث‌های سیاسی اسلام؛ دنیای اسلام؛ شیعه و...

برنارد لوئیس در پژوهشی با عنوان "ایران در تاریخ"، در تلاش برای دست یابی به ابعاد مختلف ایران در تاریخ، فکر می کند که کسی باید در رابطه با پیروزی اسلام در

قرن هفتم و حوادث متعاقب ظهور اسلام و پیامبر آن و گسترش اسلام در گستره شرق و در جزایر عرب تا هند و چین و سایر سرزمین‌ها تحقیقی به عمل آورد. این مسئله به صورت گستردۀ ای در ایران هم به چشم می‌خورد. نویسنده تلاش دارد دیدگاه‌های مختلف را در رابطه با ظهور اسلام در ایران و مسائل قابل توجهی که در تاریخ ایران به عنوان یکی از کشورهای خاورمیانه در قرن هفتم و هشتم روی داده، به تصویر بکشد (پژوهه، ۱۳۸۴: ۴۹).

لوئیس و دیدگاه برتری طلبی غربی

از دید لوئیس امروز برتری و سلطه غرب در بسیاری از عرصه‌ها نمود دارد و غرب بر جنبه‌های مختلف زندگی مسلمانان، حتی زندگی خصوصی آنان نیز تسلط یافته است. این در حالی است که تمام تلاش‌های مسلمانان فقط در سه حوزه‌ی سیاسی، نظامی و اقتصادی متوجه شده است. به نظر وی، تلاش مسلمانان به منظور توسعه سیاسی، جز فساد سیاسی و وابستگی واحش نتیجه دیگری نداشته است. توسعه اقتصادی نیز به فقر و گسترش پدیده رانت خواری در منطقه خاورمیانه منجر شده است. در زمینه نظامی نیز خریدهای افسانه‌ای تسليحات و در نتیجه آن فقر روز افزون کشورهای این منطقه، امری عادی تلقی می‌شود. برنارد لوئیس، این شکست را مایه شرمساری می‌داند و مسلمانان را در این زمینه به شدت محکوم می‌کند. وی معتقد است که این‌ها همه بلایی است که در اثر تبلی و مقصّر تراشی مسلمانان بر سر آنان آمده است (لوئیس، ۱۳۸۳: ۳۷۹-۳۷۸).

در یکی از کتاب‌های خود با عنوان «کشف اروپا توسط مسلمانان» به تلاش مورخان برای کشف اروپا در برابر دنیای اسلام و موضع آن‌ها نسبت به یکدیگر پرداخته است. در اصل وی در صدد بحث از چگونگی موضع دنیای اسلام نسبت به اروپاست و این که چگونه این موضع راهی از تجاهل تمام عیار تا خضوع و پذیرش غرب زدگی را طی کرده است. وی معتقد است که عامل این تجاهل، این باور مسلمانان بوده که اروپا چیزی برای عرضه به دنیای اسلام ندارد. دیگر آن که مسلمانان به همان چیزی از اندیشه و نظام که دارند می‌توانند بسنده کنند. در نقد لوئیس باید گفت درباره تجاهل مسلمانان مورد نظر نسبت به عادی بودن وضعیت اروپا در قرون وسطی، باید توجه داشت که این تنها نظر

مسلمانان نیست، بلکه یک باور علمی رایج است. درباره اکتفای به داشته‌ها نیز میان زمینه‌های فکری و نظامی که اسلام عرضه کرده و بر هر آنچه که بشر می‌تواند بدان برسد برتری دارد، با اقتباس از علم و فن باید تفاوت گذاشت. تاریخ نشان می‌دهد که مسلمانان باب بهره‌گیری از سایر تمدن‌ها را گشوده بودند و کارهای ترجمه در همه زمینه‌ها مؤید این مسئله است (بن صلاح مطبقانی، ۱۳۷۷: ۹۹-۱۰۰).

لوئیس و اسلام هراسی

لوئیس در یکی از نوشه‌های اولیه خود، ضمن مقایسه مسلمانان و کمونیست‌ها، اظهار می‌دارد که «هر دو گروه پیرو مسلکی انحصار طلب و تمامیت خواه هستند و مدعی اند که پاسخ قطعی تمامی سؤالات و مسائل زمینی و ماورائی را دارند». او همانند هانتینگتون با رویکردی کاملاً سوگیرانه و تعمیم گرایانه سعی دارند بیش از یک و نیم میلیارد مسلمان جهان را به صورت یکپارچه و بدون استثنا با اوصافی منفی و به عنوان جماعتی "سرشار از خشم و غضب، بی خرد و غیر منطقی و مهم تراز همه تهدیدی برای امنیت غرب" معرفی کنند. یعنی دقیقاً همان اوصاف برگرفته از کلیشه‌های مشهور شرق شناسانه. نوشته‌ها و اظهارات این دو اندیشمند، از دهه ۹۰ تا کنون، همواره به منزله اساس و شالوده نظری اسلام هراسی معاصر مورد استناد و ارجاع قرار گرفته است.

بی تردید اسلام هراسی یکی از راهبردی‌ترین موضوعات جهان غرب و دنیا مسیحیت است. این راهبرد فقط نتیجه یک دکترین مانند دکترین برخورد تمدن‌ها نیست بلکه در یک بستر طولانی تاریخی شکل گرفته و پرورش یافته است. اگرچه تئوری‌های «ناهمگونی تمدن‌ها» از سوی ریمون آرون، جامعه شناس مشهور فرانسوی یا «برخورد فرهنگ‌ها» توسط برنارد لوئیس، اسلام شناس و شرق شناس معروف، و اثرگذارترین آن‌ها یعنی «برخورد تمدن‌ها» از طرف ساموئل هانتینگتون در شکل گیری پدیده اسلام هراسی تأثیر عمده داشته‌اند (ناصری طاهری، ۱۳۸۸: ۱۲۳)، اما عده‌ای از نظریه‌پردازان نظری «ساموئل هانتینگتون» و «برنارد لوئیس» با بهره‌گیری از مفاهیمی نظیر بنیادگرایی، رادیکالیسم و سنت‌گرایی که خصلتی منتقدانه را در رابطه با پدیده اسلام گرایی منعکس می‌کند، در صدد برآمده‌اند تا به القای اسلام هراسی پردازنند (نظری، ۱۳۹۵: ۱۲۰).

لوئیس و مهدویت

در ورای کالبد مطالعات اسلامی غربیان درباره موضوع سیره نبوی و تاریخ صدر اسلام در طول یک قرن اخیر، مسئله آخرالزمان و ظهور موعود یکی از موضوعات کلیدی و حساسی است که می‌تواند وجه اتفاق باشد. به عبارت دیگر توجه یا عدم توجه به موضوع آخرالزمان را مطالعات اسلام شناسان را به دو گروه تقسیم کرده است. گروهی بیش از آن که تحت تأثیر متون متأخری که ارائه دهنده تصویری آخرالزمانی از اسلام هستند، باشند، می‌کوشند با اتکا به متون متقدم سنت اسلامی، چهره‌های واقعی، این جهانی و عینی از وقایع قرون تاریخ اسلام ارائه کنند. موضوعاتی همچون شیوه حیات مسلمین صدر اسلام در مدینه و مکه یا تحلیل عینی گرایانه جنبه‌ها و تحولات جهان اسلام در قرون نخستین را می‌توان از مهم ترین علائق این گروه برشمرد. در حقیقت بیشتر مطالعات اسلامی نیمه دوم قرن بیستم تاکنون در قالب دسته نخست می‌گنجد، در حالی که پژوهشگران نه چندان همدل تاریخ اسلام که پیش از نسل کنونی مشغول فعالیت بودند، به موضوع آخرالزمان علاقه بیشتری نشان داده اند (رفیعی، ۱۳۹۴: ۶)

دیدگاه لوئیس نسبت به اسلام سیاسی

برنارد لوئیس از جمله متفکرانی است که در خصوص اسلام سیاسی دیدگاه تقابل گرا دارد یعنی اسلام سیاسی را پدیده ای مخالف منطق مدرنیته غربی می‌داند. وی همچون سایر تقابل گرایان معتقد است: میان اسلام و غرب تضادهای فکری و فلسفی وجود دارد. از این رو هرگز نمی‌توان میان آموزه‌های اسلامی و اندیشه‌های غربی سازگاری به وجود آورد. لوئیس در اثر معروف خود، اسلام و غرب، به بررسی این مسئله می‌پردازد که هیچ سازگاری بین اسلام و دموکراسی وجود ندارد و شکاف فلسفی و هویتی میان اسلام و غرب پُر شدنی نیست. از نظر وی، دلایل اصلی ضد غربی بودن و ضد آمریکایی بودن اسلام گرایان احساس حقارت، حسادت و ترس آنان از غرب است. وی در ریشه یابی این مسئله می‌گوید: «شدت احساسات ضد غربی اسلام گرایان از این واقعیت سرچشمه می‌گیرد که ایالات متحده به عنوان وارث مشروع و قانونی تمدن اروپایی و رهبر بلا منازع

غرب، شکاف های ناشی از آن ها را به ارث برده و به کانون نفرت و خشم تبدیل شده است». مهم تر از آن لوئیس معتقد است: اسلام و دموکراسی ذاتاً ناساز گارند. از این رو، اسلام گرایان سیاسی هرگز نمی توانند دموکراتیک رفتار نمایند (توانا و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۶۹).

وی در موضوعی می نویسد: «از زمانی که غرب به جهان اسلام راه یافته، تا کنون، مهم ترین و سازمان یافته ترین مخالفت ها با نفوذ غرب، ماهیت اسلامی داشته است. مسلمانان همواره بیشتر نگران از دست رفتن ایمانشان به وسیله کفار بوده اند تا اداره کشورشان به دست بیگانگان. برخورد دیرینه غرب با جهان اسلام، از مراحل مختلف و پی در پی - بیداری، مقاومت، برخورد و نفی - گذر کرده است. در حال حاضر اگرچه وضعیت نسبت به گذشته بهتر شده لیکن جو غالب بر روابط جهان اسلام و غرب همچنان توأم با بی اعتمادی و دشمنی عمیق است. بنابراین، برای در ک بهتر فضای غالب بر روابط این دو تمدن بزرگ، باید آن را در چارچوب "برخورد تمدن ها" بررسی کرد و نه در قالب دیگری بین ملت ها یا دولت ها» (عیسی زاده و شرف الدین، ۱۳۹۵: ۴۵).

لوئیس در یکی از کتاب های خود با نام «زبان سیاسی اسلام» از روش قابل توجه و مهمی برای مطالعه و تحقیق اندیشه ها و نظام فرهنگی و سیاسی اسلام یعنی بررسی واژگان و الفاظ زبان عربی، بهره جسته است. در حقیقت مطالعه وی پیرامون تحولات سیاسی مسلمانان بر اساس تحولات زبانی و فقه اللغة می باشد و کوشیده است تا این طریق به تحولات اندیشه سیاسی اسلام برسد.

لوئیس در بخش نخست کتاب به بررسی و استعاره و کنایه و جایگاه آن در زبان سیاسی اسلام می پردازد و با تحلیل و واژگانی که به صورت استعاره و کنایه در زبان سیاسی اسلام به کار گرفته می شود به روابط قدرت در حکومت اسلامی اشاره می کند. در بخش دوم که پیرامون هیئت سیاسی اسلام است به مباحثی پیرامون ساختار حکومت و سیاست اسلامی و تفکر آن در میان جامعه اسلامی سخن به میان می آورد و در این فصل به تحقیق پیرامون واژه هایی همچون «امت»، «امامت»، «مدینه»، «امر»، «امیر»، «ولی»، «سلطان»، «حکومت» و «دولت» می پردازد. در بخش سوم نیز به مباحثی درباره فرمانت و ایان

و طبقه حاکمیت در تاریخ اسلامی و فرمان برداران یا همان طبقه رعیت در تاریخ حکومت اسلامی می‌پردازد.

بخش چهارم کتاب نیز به مباحث جنگ و صلح در تاریخ اسلامی اسلام اشاره کرده و در آن از جنگ مقدس، جهاد، روابط میان کشورهای اسلامی و غیراسلامی در دوره‌های مختلف تاریخی سخن گفته شده است (اسلامی، ۱۳۹۵: ۸). بخش پنجم و پایانی کتاب را که موضوعش حدود اطاعت است را با آیه‌ای از آیات قرآن -«أطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُ الرَّسُولَ وَ أُولَئِكُمْ أَنْكَمُ»- آغاز می‌کند و در باب آموزه‌های آن در تفسیر و سنت به نگارش می‌پردازد. به قیام‌ها، شورش‌ها و عدم اطاعت رغیت از حاکمان در تاریخ اسلام پرداخته و با تفسیر واژگانی که در این رابطه به کار می‌رود در صدد کشف تفکر و فرهنگ سیاسی جامعه اسلامی برآمده است (اسلامی، ۱۳۹۵: ۹).

غرض ورزی، تعصب و نگاه غیرعلمی در آثار لوئیس

به نظر می‌رسد برنارد لوئیس در میان شرق‌شناسان معاصر، بیش از دیگران تحت تأثیر نگرش تاریخی به اسماعیلیان نزاری، نگاه خود به اسلام و مسلمانان را شکل داده و با نوشتن کتاب "The Assistant: A Radical Sect in Islam" که از نخستین آثار مهم اوست، آدم کشی و شاه کشی در تاریخ اسلام را امری متداول دانسته و اعتقاد دارد، اسلام اساساً دینی با صبغه نظامی و جهادی است. او باور دارد که از منظر فقهی و حقوقی جهان اسلام به دو بخش تقسیم می‌شود: «دارالاسلام» جایی که مسلمانان بر آن حاکم‌اند و قانون اسلام حکم فرماست، و «دارالحرب» که بقیه جهان را دربرمی‌گیرد. میان این دو بخش، تا هنگام پیروزی نهایی و حتمی اسلام بر کفر، الزام اخلاقی و تکلیف شرعی و دینی برای وضعیت جنگ وجود دارد. در موضع دیگری هم تأکید کرده که تصور می‌شود که اسلام از همان آغاز، دینی جنگ طلب و در واقع دینی نظامی بوده و پیروان آن جنگ جویانی متعصب‌اند که با تکیه بر نیروی نظامی، در صدد ترویج آیین و شریعت خویش هستند (ناصری طاهری، ۱۳۸۸: ۱۸۸).

از نظر او، غرب (اروپا و آمریکا) یک برتری ذاتی نسبت به شرق دارد. غرب به رغم وجود کشورها و زبان‌های مختلف، یک کلیت منسجم و از نظر فرهنگ، مذهب و ارزش

ها یک جامعه اصیل و یکدست است. بر خلاف آسیا و آفریقا که متنوعند (لوئیس، ۱۳۸۰: ۷۳). غربی ها ملت های هم فکرند که به ارزش های بنیادین مانند آزادی، حقوق بشر و ضوابط اخلاقی اعتقاد دارند (همان: ۸۸-۸۵). از نظر لوئیس همزمانی کشف قاره آمریکا و فتح غربناطه که به سقوط مسلمین در اندلس انجامید، پیروزی غرب را در برابر دشمنانش (مسلمین) تسريع کرد (همان: ۸۲). نگرش وی نسبت به گسترش و پیشرفت و توسعه اسلام به خارج از جزیره العرب، نگاهی از نوع استعمار طلبی در دوره جدید است و معتقد است اساساً اسلام دینی است با صبغه نظامی و تاریخ اسلام غیر از جهاد نیست (لوئیس، ۱۳۸۷: ۱۴۳، ۱۶۳-۱۶۵؛ لوئیس، ۱۳۸۰: ۱۴). مبنای نگرش لوئیس، آموزه های تاریخی او از روزگار جنگ های صلیبی است که بر اساس یافته های نادرستش از نزاریان اسماعیلی، به عنوان سمبول اسلام است. آن ها قتل مخالفان را یک فریضه دینی دانسته اند (لوئیس، ۱۳۸۳: ۱۲۰). تفسیرهای نادرست موردی لوئیس از حوادث تاریخ اسلام یا برداشت های نادرست و جزئی او از آیات، احادیث واژه ها و اصطلاحات فقهی و حقوقی اسلام که شأن نزول خاص دارند و عدم توجه او به کلیت مکتب و اندیشه فراگیر اسلام، خودش و دیگران را به اشتباه انداخت (ناصری طاهری، ۱۳۸۸: ۱۲۳). لوئیس علت مهم فقر و عقب ماندگی کنونی مسلمین را در عدم عرفی شدن حکومت ها، تبعیض جنسیتی، عدم آزادی اندیشه و نادیده گرفتن حقوق زنان دانسته است (لوئیس، ۱۳۸۱: ۲۷-۲۶؛ لوئیس، ۱۳۸۴: ۲۲۷ و ۲۳۰)، لوئیس بر این باور است که راه نجات مسلمانان از این فقر و عقب ماندگی در یاری گرفتن از غرب است. به استناد برداشت لوئیس، ستیز مسلمین و مسیحیان (غربی ها) قطعی است و چون اسلام و مسیحیت، مانند هر دین دیگری، فقط خود را حیات بخش و جهانی می دانند و از سوی دیگر، اسلام به حق مدعی خاتمیت و کمال است و از جانب دیگر ترس از قدرتمندی اقتصادی جهان اسلام به علت برخورداری از منابع نفت و گاز (انرژی) دغدغه اصلی جهان غرب است، و حشت غرب از مسلمین به مدد قدرت رسانه ای غرب مسیحی تقویت شده و اسلام هراسی این پدیده جدید در مغرب زمین روز به روز قوت گرفته است (ناصری طاهری، ۱۳۸۸: ۱۲۳)

بی شک برنارد لوئیس با همان برداشت مصدقی از تاریخ -عملکرد اسماعیلیان

نزاری - و فتوح اولیه مسلمانان در صدر اسلام به این باور رسید که اسلام تهدید جدی غرب و میراث یهودی- مسیحی است. با استناد به آیاتی از قرآن مانند سوره های آیه ۱۱ سوره نساء، ۱۷-۱۸ آل عمران و نیز سوره توحید به این باور رسید که تهدید مسیحیان و یهودیان از سوی اسلام جاودانه است. وی حتی تسامح و تساهل اسلام و مسلمانان در برابر پیروان فرقه های دیگر را انکار می کند زیرا میان اسلام و عطوفت و اسلام و تسامح ارتباطی قائل نیست و این ها همه گویای تأثیر نوشته ها و آموزه های تاریخی مورخان صلیبی پیشین بر نگرش های تاریخی شرق شناسان جدید از جمله وی می باشد (ناصری طاهری، ۱۳۸۸- ۱۴۰۹:).

نتیجه گیری

با وجود مطالعات دقیق و گسترده صورت گرفته توسط لوئیس درباره تمدن اسلامی و به ویژه فرهنگ اسلامی که او را به عنوان یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین اسلام‌شناسان، شرق‌شناسان و خاورمیانه‌شناسان دنیای غرب در عصر معاصر به دنیا معرفی کرد، پژوهش در آثار وی و بررسی موشکافانه آن‌ها، مطالعه عمیق پیرامون زندگی، شخصیت و نیز زندگی علمی و تحقیقاتی او و علاوه بر این خوانش و بررسی نقدها و نظرات پیرامون آثار وی، شناخت بهتری از افکار و اندیشه‌های او پیرامون اسلام و مسلمین به دست می‌دهد. این شناخت ما را با این واقعیت مواجه می‌کند که با وجود تمام محاسن و نقاط قوت او در اسلام شناسی، نواقص و نقاط ضعفی را نیز می‌توان به عنوان یک اسلام شناس و شرق‌شناس برجسته برای آثار، دیدگاه‌ها و عقاید وی در اسلام شناسی برشمرد که از آن جمله می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- عدم رعایت جانب انصاف و نگاههای عاری از غرض ورزی به اسلام و مسائل مسلمین در برخی موارد
- جهت‌گیری‌های سیاسی و قرار دادن اطلاعات خود در اختیار دنیای سیاست غرب در برخی موارد
- جهت‌گیری‌های مذهبی و در خدمت قرار دادن تلاش‌های علمی خود برای دفاع از تعهد خود نسبت به اعتقادات دین یهود در برخی موارد
- برخوردار نبودن از دیدگاه علمی و بستنده کردن به استفاده از ابزارهای ناقصی چون لغت شناسی و سنجش تاریخی برای شناخت مفاهیم عمیق و والای اسلام و همراه نکردن این بررسی‌ها با مطالعات اجتماعی، تاریخی، فرهنگی و تمدنی در برخی موارد
- غرض ورزی عمیق با وجود دیدگاه‌های افراطی ضد اسلامی، ضد خاورمیانه‌ای و غرب ستیانه پیرامون مسائل دنیای اسلام در برخی موارد
- اغفال و اهمال نسبت به برخی ارزش‌های والای اسلامی و نگاه سطحی به مسائل اسلامی در برخی موارد به دلیل نگاه بدون اعتقاد و باور دینی
- کلی نگری در برخورد با برخی مسائل دنیای اسلام و مسلمین و تعمیم فهم حاصل به کل دین اسلام

فهرست منابع

الف: کتاب‌ها

۱. سعید، ادوارد دبليو (۱۳۸۳)، ترجمه عبدالکریم گواهی، «شرق شناسی»، تهران، دفتر نشر فرهنگ اسلامی
 ۲. لوئیس، برنارد (۱۳۸۰)، «برخورد فرهنگ‌ها»، ترجمه بهمن دخت اویسی، تهران، نشر فرزان روز
 ۳. لوئیس، برنارد (۱۳۸۱)، «خاورمیانه: دو هزار سال تاریخ از ظهور تا مسیحیت امروز»، ترجمه حسن کامشاد، تهران، نشر نی
 ۴. لوئیس، برنارد (۱۳۸۷)، «زبان سیاسی اسلام»، ترجمه غلامرضا بهروز لک، قم، دفتر تبلیغات اسلامی
 ۵. لوئیس، برنارد (۱۳۸۴)، «مشکل از کجا آغاز شد»، ترجمه شهریار خواجهیان، تهران، نشر اختران
 ۶. موسوی گیلانی، سیدرضی (۱۳۹۰)، «مهدویت از دیدگاه دین پژوهان غربی»، تهران، بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (رض)، چاپ سوم
 ۷. ناصری طاهری، عبدالله (۱۳۸۸)، «امام شناسی و فرقه‌ها از دیدگاه خاورشناسان»، (نگاه تاریخ نگاران صلیبی به شیعیان اسماعیلی و تأثیر آن بر نگرش خاورشناسی معاصر (بررسی موردنی: برنارد لوئیس) - انجمن تاریخ پژوهان - صص ۱۹۲-۱۷۹)، قم، نشر خاکریز
 ۸. هجران، ماری (۱۳۸۴)، [گردآوری و ترجمه] «معرفی نویسنده‌گان خارجی و آثار آنان در موضوع اسلام و ایران (۱)»، تهران، مرکز نشر معاونت پژوهشی آموزشی مرکز مطالعات فرهنگی-بین المللی، سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی
- ب: مقالات**
۹. اعوانی، شهین (۱۳۸۸)، «شیمل و اسلام»، فصلنامه علمی پژوهش‌های فلسفی کلامی، سال دهم، شماره سوم (دوره ۱۰، شماره ۳۹)، صص ۱۳۰-۱۰۱

۱۰. بابایی، حبیب الله (۱۳۹۳)، «پیوستگی در تمدن اسلامی (بررسی نظریه مارشال هاجسن)»، فصلنامه علمی پژوهشی فلسفه و الاهیات، سال نوزدهم، شماره دوم، صص ۵۹-۳۵
۱۱. تقی زاده انصاری، شهرام (۱۳۹۱)، «یوهان یاکوب رایسکه: از ادبیات عرب تا اسلام شناسی»، فصلنامه علمی-تحقیقاتی ایران شناسی و اسلام شناسی، سال اول شماره سوم، صص ۱۹۳-۱۹۹
۱۲. توانا، محمدعلی و روشن، امیر و بیگلری، منیژه (۱۳۹۰)، «آینده اسلام سیاسی در عصر جهانی شدن: دیدگاه‌های مختلف»، فصلنامه پژوهش‌های روابط بین الملل، دوره نخست، شماره یکم، صص ۱۸۱-۱۵۹
۱۳. رفیعی، محمدحسین (۱۳۹۳)، «پاره‌های اسلام شناسی (۲)»، فصلنامه آینه‌ی پژوهش، سال ۲۵، شماره اول، صص ۹۶-۸۳
۱۴. رفیعی، محمدحسین (۱۳۹۳)، «پاره‌های اسلام شناسی (۴)-اسلام شناسی در غرب (۱): بررسی آثار رابت هویلند»، فصلنامه آینه‌ی پژوهش، سال ۲۵، شماره چهارم، صص ۷۶-۶۳
۱۵. رفیعی، محمدحسین (۱۳۹۳)، «پاره‌های اسلام شناسی (۵)-اسلام شناسی در غرب (۲): پاتریشیا کرونه و پایان شرق شناسی»، فصلنامه آینه‌ی پژوهش، سال ۲۵، شماره چهارم، صص ۱۲۲-۱۱۵
۱۶. رفیعی، محمدحسین (۱۳۹۴)، «پاره‌های اسلام شناسی ۷-آخرالزمان پژوهی در مطالعات اسلام شناسی غربی»، فصلنامه آینه‌ی پژوهش، سال ۲۶، شماره دوم، صص ۶۳-۶۰
۱۷. عیسی زاده، عباس و شرف الدین، سید حسین (۱۳۹۵)، «نظریه برخورد تمدن‌ها-چهارچوب مفهومی در ک اسلام هراسی»، دو فصلنامه غرب شناسی بنیادی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، سال هفتم، شماره دوم، صص ۳۷-۶۲
۱۸. لوئیس، برنارد (۱۳۸۳)، «نفوذ غرب و واکنش خاورمیانه»، مترجم: فهمیه دهقانی، نقد و بررسی کتاب «اشتباه در چه بود؟، تأثیر غرب واکنش خاورمیانه»، فصلنامه مطالعات

- راهبردی، سال هفتم، شماره ۲ (پیاپی ۲۴)، صص ۳۷۷-۳۸۳
۱۹. مجله پژوهه (موسسه شیعه شناسی) (۱۳۸۴)، «مطالعات اسلام شناسی و شیعه شناسی در دانشگاه تل آویو»، شماره ۱۲
۲۰. مطبقانی، مازن بن صلاح، (ترجمه و تدوین پیرامون قسمتی از پایان نامه دکترای مازن بن صلاح مطبقانی) رسول جعفریان (۱۳۷۷)، «فهرست آثار برنارد لوئیس»، فصلنامه آینه‌ی پژوهش، دوره ۹، شماره ۵۲، صص ۹۶-۱۱۱
۲۱. ناصری طاهری، عبدالله (۱۳۸۸)، «مبانی و ریشه‌های تاریخی اسلام هراسی غرب - بررسی موردی جنگ‌های صلیبی»، فصلنامه مطالعات تاریخ اسلام، سال اول، شماره ۲، صص ۱۲۲-۱۳۵
۲۲. نظری، علی اشرف (۱۳۹۵)، «فرایندهای هویتی در غرب و بازنمایی سیاست گذاری مبتنی بر هراس: در ک زمینه‌های اسلام هراسی»، فصلنامه علمی-پژوهشی سیاست گذاری عمومی، دوره ۲، شماره ۳، ۱۴۰-۱۱۹
- ج: پایان نامه‌ها
۲۳. حسینی، سید مهدی (۱۳۹۲)، «نقد و بررسی نظریات دو شیعه شناس انگلیسی زبان قرن بیستم (با نگاهی ویژه به دیدگاه‌های برنارد لوئیس و مارشال گودوین سیمز هاجستن)»، پایان نامه کارشناسی ارشد گروه تاریخ دانشکده علوم انسانی دانشگاه پیام نور مرکز تهران جنوب
۲۴. صادقی، محمد مهدی (۱۳۸۹)، «اسلام اروپایی: پاسخی به چالش فرهنگی-هویتی در اروپای غربی»، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته مطالعات منطقه‌ای (مطالعات اروپا-) دانشگاه تهران
- د: همایش‌ها
۲۵. اسلامی، محمد جعفر (۱۳۹۵)، «بررسی نقش واژه پژوهی در فهم مباحث تاریخی با نگاهی به کتاب زبان سیاسی اسلام؛ اثر برنارد لوئیس»، نخستین همایش ملی واژه پژوهی در علوم اسلامی، یاسوج - دانشگاه یاسوج
۲۶. دهقانی آرانی، زهیر (۱۳۹۱)، «نظرات صاحب نظران غربی (مستشرقین) در مورد

موعود اسلامی»، همایش مهندویت دانشگاه صنعتی اصفهان
۵: سایت های اینترنتی و روزنامه ها

۲۷. دانشنامه آزاد ویکی پدیا https://fa.wikipedia.org/wiki/برنارد_لوئیس
۲۸. مهدی زاده، سید محمد (۱۳۸۴)، «تصویرسازی منفی رسانه های غرب از اسلام و مسلمانان، ۳ دلیل غرب برای تهاجم به مسلمانان»، روزنامه ایران، چهارشنبه ۳ اسفند، سال دوازدهم، شماره ۳۴۰۱.

